

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

10 päivänä maaliskuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen maatalouspolitiikka – Suorat tuet – Asetus (EU) N:o 1307/2013 – 24 artikla – Nuori viljelijä, jolle on myönnetty tukioikeuksia ensimmäisen kerran – 30 artiklan 6 kohta – Delegoitu asetukset (EU) N:o 639/2014 – 28 artiklan 2 kohta – Lisätukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta

Asiassa C-365/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Verwaltungsgericht Schwerin (Schwerinin hallintotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 16.4.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 8.5.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

FD

vastaa

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Safjan ja N. Jääskinen,

julkisasiamies: P. Pikamäe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- FD, edustajanaan R. Krüger, Rechtsanwalt,
- Saksan hallitus, asiamiehinään D. Klebs ja J. Möller,
- Euroopan komissio, asiamiehinään B. Hofstötter ja A. Sauka,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608 ja oikaisu EUVL 2016, L 130, s. 23) 30 artiklan 6 kohdan sekä asetuksen N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11.3.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 (EUVL 2014, L 181, s. 1 ja oikaisu EUVL 2015, L 134, s. 32) 28 artiklan 2 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain FD ja Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (Mecklenburgin keskisen alueen maatalous- ja ympäristöasioista vastaava valtion virasto, jäljempänä virasto) ja joka koskee hakemusta lisätukioikeuksien myöntämiseksi kansallisesta varannosta perustukioikeuksien ensimmäisen myöntämisen jälkeen.

Unionin oikeus

Asetus N:o 1307/2013

- 3 Asetuksen N:o 1307/2013 johdanto-osan 24 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että sen pääosat olisi säilytettävä, mukaan luettuna kansallisten enimmäismäärien vahvistaminen sen varmistamiseksi, että tuen kokonaistaso on nykyisten budjettirajoitusten mukainen. Jäsenvaltioilla olisi myös edelleen oltava kansallinen varanto, tai niiden olisi sallittava perustaa alueellisia varantoja. Tällaisia kansallisia tai alueellisia varantoja olisi ensisijaisesti käytettävä nuorten viljelijöiden ja maataloustoimintansa aloittavien viljelijöiden järjestelmään osallistumisen helpottamiseksi, ja niiden käyttö olisi sallittava eräiden muiden erityistilanteiden huomioon ottamiseksi. Tukioikeuksien siirtoa ja käyttöä koskevat säännöt olisi säilytettävä.”
- 4 Asetuksen 24 artiklan, jonka otsikko on ”Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Viljelijälle, joka on oikeutettu suoriin tukiin tämän asetuksen 9 artiklan mukaisesti, myönnetään tukioikeuksia – –”
- 5 Asetuksen 30 artiklassa, jonka otsikko on ”Kansallisen varannon tai alueellisten varantojen perustaminen ja käyttö”, säädetään seuraavaa:

”1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto. Jäsenvaltion on tätä varten tehtävä perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna perustukijärjestelmän enimmäismäärälle lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisella tasolla.

– –

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vähennys voi olla enintään 3 prosenttia, jollei suurempi vähennys ole tarpeen 6 kohdassa tai 7 kohdan a ja b alakohdassa vuoden 2015 osalta säädettyjen tukioikeuksien myöntöä koskevien tarpeiden vuoksi tai, 36 artiklaa soveltavissa jäsenvaltioissa, perustukijärjestelmän ensimmäisen täytäntöönpanovuoden osalta.

4. Jäsenvaltion on myönnettävä tukioikeudet kansallisista tai alueellisista varannoistaan puolueettomin perustein ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

--

6. Jäsenvaltion on käytettävä kansallisia tai alueellisia varantojaan myöntääkseen tukioikeuksia ensisijaisesti nuorille viljelijöille ja maataloustoimintansa aloittaville viljelijöille.

7. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallisia tai alueellisia varantojaan

- a) myöntääkseen tukioikeuksia viljelijöille maan hylkäämisen estämiseksi, mukaan lukien alueet, joihin sovelletaan johonkin julkiseen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia,
- b) myöntääkseen viljelijöille tukioikeuksia erityisten haittojen korvaamiseksi;
- c) myöntääkseen tukioikeuksia viljelijöille, joille ei voitu myöntää tukioikeuksia tämän luvun mukaisesti ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi;
- d) myöntääkseen, tapauksissa, joissa ne soveltavat tämän asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa, tukioikeuksia viljelijöille, joiden [yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o 1306/2013 [(EUVL 2013, L 347, s. 549)] 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, joka on heidän käytössään jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tällaisen tukihakemuksen muuttamiselle, on suurempi kuin asetuksen [N:o 1782/2003] ja asetuksen [N:o 73/2009] mukaisesti vahvistettujen omistettujen tai vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärä, joka on heidän hallinnassaan asetuksen [N:o 1306/2013] 78 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettavana hakemusten viimeisenä toimittamispäivänä;
- e) korottaakseen lineaarisesti ja pysyvästi kaikkien perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien arvoa kansallisella tai alueellisella tasolla, jos asianomainen kansallinen tai alueellinen varanto ylittää 0,5 prosenttia perustukijärjestelmän mukaisesta vuotuisesta kansallisesta tai alueellisesta enimmäismäärästä, edellyttäen että käytettävissä on riittävästi määriä 6 kohdan, tämän kohdan a ja b alakohdan ja tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti tehtäviin myöntämissiin;
- f) kattaakseen tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan ja 65 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnettävien tukien vuosittaiset tarpeet.

Tämän kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on päätettävä siinä tarkoitettujen eri käyttötarkoitusten välisestä etusijajärjestyksestä.

--

11. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'nuorella viljelijällä' 50 artiklan 2 kohdassa ja tarvittaessa 50 artiklan 3 ja 11 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävää viljelijää;

--”

- 6 Saman asetuksen 31 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kansallista varantoa tai alueellisia varantoja on täydennettävä määrillä, jotka johtuvat

--

- g) jos jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi, ne voivat tehdä lineaarisen vähennyksen kansallisen tai alueellisen perustukijärjestelmän tukioikeuksien arvosta tämän asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.

--”

- 7 Asetuksen N:o 1307/2013 35 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Oikeusvarmuuden varmistamiseksi ja perustukijärjestelmän soveltamisesta mahdollisesti johtuvien erityistilanteiden selvittämiseksi siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti seuraavista:

--

- c) säännöt, jotka koskevat kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista saatujen tukioikeuksien arvon ja lukumäärän vahvistamista ja laskemista;

--”

- 8 Asetuksen 50 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä luvussa ’nuorella viljelijällä’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä,

- a) joka on perustamassa ensimmäistä kertaa tilan sen tilanpidosta vastaavana yrittäjänä tai on perustanut sellaisen tilan perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä jätettyä ensimmäistä asetuksen [N:o 1306/2013] 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; ja

- b) joka on a alakohdassa tarkoitettun hakemuksen jättämisvuonna korkeintaan 40-vuotias.”

Delegoitu asetus N:o 639/2014

- 9 Delegoidun asetuksen N:o 639/2014 johdanto-osan 29 ja 32 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(29) Asetuksen [N:o 1307/2013] 30 artiklassa säädetään pakollisista ja vapaaehtoisista tapauksista, joissa tukioikeuksia myönnetään kansallisesta tai alueellisesta varannosta. On aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat tällä tavoin myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentaa, ja säätää, ettei asetuksen [N:o 1307/2013] 30 artiklan 7 ja 10 kohdan mukaisesti tehtävillä jäsenvaltioiden päätöksillä saa kyseenalaistaa mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa vahvistettua ensisijaisuusjärjestystä. Myös asetuksen [N:o 1307/2013] 30 artiklan 6 kohdan soveltamisen olisi oltava johdonmukainen mainitun asetuksen 24 artiklan 6 ja 7 kohdan sekä tähän asetukseen sisältyvien vaikeuksia koskevien sääntöjen kanssa. --

--

- (32) Asetuksen [N:o 1307/2013] 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetään useista mahdollisuuksista, joilla jäsenvaltiot voivat rajoittaa viljelijöille myönnettävien tukioikeuksien lukumäärää. Sen vuoksi joillakin viljelijöillä voi olla suuri osuus tukikelpoisia hehtaareja ilman tukioikeuksia, mikä voi johtaa vaikeuksiin, sillä eräät perustukijärjestelmään liittyvät lisäjärjestelmät, erityisesti tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille, perustuvat tukikelpoisiin hehtaareihin, jotka ilmoitetaan tukioikeuksien aktivoimiseksi. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että jäsenvaltiot voivat myöntää tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta silloin kun asetuksen [N:o 1307/2013] 24 artiklan 3–7 kohdassa mainitut rajoitukset vaikuttavat viljelijään merkittävästi. Koska eräisiin aloihin ei sovelleta viherryttämismääräyksiä ja niiden osalta aiheutuu viherryttämismääräysten noudattamisesta vain vähän kustannuksia, jäsenvaltioiden olisi myös sallittava jättää tällaiset alat huomiotta viljelijän kohtaamia vaikeuksia määriteltäessä.”
- 10 Delegoidun asetuksen 28 artiklan, jonka otsikko on ”Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen [N:o 1307/2013] 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ilman että hänellä on hallinnassaan yhtään (omistettua tai vuokrattua) tukioikeutta, hänelle on asetuksen [N:o 1307/2013] 30 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi annettava hänellä viimeisenä päivänä, jona voidaan jättää hakemus tukioikeuksien myöntämisestä tai tukioikeuksien arvon lisäämisestä ja jonka komissio on vahvistanut asetuksen [N:o 1306/2013] 78 artiklan b alakohdan perusteella, hallinnassaan olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia.
2. Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hänellä on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, hänelle on annettava hänellä 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä hallinnassaan olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia, lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia.”
- Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys**
- 11 FD on asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä tämän asetuksen 50 artiklan 2 kohdan kanssa, tarkoitettu ”nuori viljelijä”. JD:n hakemuksesta virasto myönsi hänelle kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla hakuvuodelle 2015 niiden tukikelpoisten hehtaarien perusteella, jotka hänellä oli käytettävissään hakemuksensa jättöpäivänä, 32,17 tukioikeutta alueellisesta enimmäismäärästä.
- 12 JD vaati 12.5.2016 hakuvuodelta 2016 nuorena viljelijänä 30,32 lisätukioikeutta sillä perusteella, että hänen maatilansa oli nyttemmin pinta-alaltaan 62,777 hehtaaria. Virasto hylkäsi hakemuksen 26.1.2017 tekemällään päätöksellä.
- 13 Virasto hylkäsi 24.11.2017 tekemällään päätöksellä oikaisuvaatimuksen, jonka FD oli tehnyt 26.1.2017 tehdystä päätöksestä. Kyseinen viranomaisratkaisu katsoi, ettei se voinut myöntää hänelle lisätukioikeuksia asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan nojalla siitä huolimatta, että hänellä oli nuoren viljelijän asema, koska hän oli jo saanut tukioikeuksia kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla hakuvuodelta 2015.
- 14 FD nosti 22.12.2017 ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa eli Verwaltungsgericht Schwerinissä (Schwerinin hallintotuomioistuin, Saksa) kumoamiskanteen 26.1. ja 24.11.2017 tehdyistä viraston päätöksistä. Hän katsoo voivansa vaatia 30,32 tukioikeuden myöntämistä asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 4 ja 6 kohdan tai joka tapauksessa delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdan nojalla. FD:n mielestä nimittäin unionin lainsäätäjällä ei ole säätänyt,

että tukioikeuksien myöntäminen asetuksen N:o 1307/2013 24 artiklan nojalla veisi niiden saajalta mahdollisuuden vaatia oikeuksia, jotka perustuvat sekä mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdan että delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdan säännöksiin.

- 15 Virasto väittää ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, että FD:n kanne on hylättävä sillä perusteella, että hän tekee virheen erottaessaan toisistaan kansallisen varannon ja alueellisen enimmäismäärän, josta hän on saanut tukioikeuksia hakuvuodelle 2015. Viraston mukaan nimittäin suoran tuen järjestelmän kansallisesta täytäntöönpanosäännöstöstä ilmenee, että niin kansallinen varanto kuin alueellinen enimmäismääräkin ovat osa asetuksen N:o 1307/2013 22 artiklassa tarkoitettua perustukijärjestelmään liittyvää kansallista enimmäismäärää.
- 16 Niinpä virasto katsoo, että asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklalla on tarkoitus mahdollistaa se, että viljelijät, jotka maataloustoimintansa vuoden aikana aloitettuaan eivät täyttäneet kyseisen asetuksen 24 artiklassa säädettyjä edellytyksiä vuonna 2015, voivat kuitenkin saada tukioikeuksia. Kyseisellä säännöksellä ei sitä vastoin pyritä helpottamaan niiden viljelijöiden osallistumista tukijärjestelmään, jotka ovat jo saaneet tukioikeuksia alueellisesta enimmäismäärästä, sillä heille on jo myönnetty tukioikeuksia ensimmäisen kerran kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla.
- 17 Lisäksi virasto väittää, että delegoidun asetuksen N:o 639/2014 johdanto-osan 29 perustelukappaleesta ilmenee, että tämän asetuksen 28 artiklan 2 kohdassa ei anneta mitään oikeutta tukeen vaan siinä ainoastaan määritetään niiden tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentatapa, jotka on myönnettävä pakollisesti ja vapaaehtoisesti kansallisesta varannosta. Sitä paitsi asetuksen N:o 1307/2013 35 artiklan 1 kohdan c alakohta, jossa Euroopan komissio valtuutetaan antamaan delegeoituja säädöksiä, ei viraston mukaan mahdollista sitä, että komissio määrittäisi tukioikeuden perusteen tämän asetuksen nojalla.
- 18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on epävarma siitä, voidaanko asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohtaa tulkita siten, että se on sellaisenaan oikeudellinen peruste nuorten viljelijöiden oikeudelle saada tukioikeuksia. Se pohtii myös sitä, sopiiko se, että nuorelle viljelijälle tunnustetaan oikeus saada tukioikeuksia tämän asetuksen 30 artiklan 6 kohdan nojalla, yhteen kyseisen asetuksen 30 artiklan 4 kohdassa säädetyn viljelijöiden tasapuolisen kohtelun varmistamista koskevan velvollisuuden kanssa.
- 19 Tässä tilanteessa Verwaltungsgericht Schwerin on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [asetuksen N:o 1307/2013] 30 artiklan 6 kohta – mahdollisesti luettuna yhdessä [delegoidun asetuksen N:o 639/2014] 28 artiklan 2 kohdan kanssa – oikeudellinen peruste tukioikeuksien myöntämiselle hakuvuodelta 2016 nuorelle viljelijälle myös silloin, kun tälle on [asetuksen N:o 1307/2013] 24 artiklan nojalla jo aikaisemmin myönnetty hakuvuoden 2015 kansallisesta enimmäismäärästä vastikkeettomia tukioikeuksia hänellä tuolloin viljeltävänä olleen pinta-alan perusteella?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedusteleo kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohtaa, luettuna mahdollisesti yhdessä delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdan kanssa, tulkittava siten, että asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä tämän asetuksen 50 artiklan 2 kohdan kanssa, tarkoitettuna nuorella viljelijällä, joka jo on saanut ensimmäisen kerran kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla tukioikeuksia hakemuksensa ajankohtana ilmoittamiaan

tukikelpoisia hehtaareja vastaavan lukumäärän, on oikeus saada myöhemmin kansallisesta varannosta lisätukioikeuksia, jotka vastaavat hänen hallinnassaan nyttemmin olevien tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan tukioikeuksia, lisämäärää.

- 21 Aluksi on muistutettava yhtäältä, että perustukijärjestelmän yhteydessä juuri asetuksen N:o 1307/2013 24 artiklalla säännellään pääsääntöisesti tukioikeuksien ensimmäisen myöntämisen yksityiskohtia niiden viljelijöiden osalta, joilla on oikeus saada suoria tukia.
- 22 Lisäksi asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 1 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus perustaa kansallinen varanto tekemällä perustukijärjestelmän enimmäismäärälle lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisella tasolla. Tämän asetuksen 30 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltion on myönnettävä tukioikeudet kansallisesta varannostaan puolueettomien perusteiden ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.
- 23 Asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa puolestaan säädetään, että ”jäsenvaltion on käytettävä kansallisia – – varantojaan myöntääkseen tukioikeuksia ensisijaisesti nuorille viljelijöille ja maataloustoimintansa aloittaville viljelijöille”. Asetuksen 30 artiklan 7 kohdassa säädetään useista toissijaisista käyttötarkoituksista, joita varten jäsenvaltiot ”voivat” käyttää kansallista varantoaan.
- 24 Toisaalta on huomattava, että vaikka asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan a alakohdan mukaan nuorella viljelijällä tarkoitetaan tämän asetuksen ”50 artiklan 2 kohdassa ja tarvittaessa 50 artiklan 3 ja 11 kohdassa säädettyjä edellytykset täyttävää viljelijää”, kyseisen asetuksen 50 artiklan muut kuin tämän asetuksen 30 artiklan 11 kohdan a alakohdassa mainitut säännökset eivät ole sovellettavissa nyt käsiteltävässä asiassa.
- 25 Pääasia nimittäin koskee sitä, että kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista myönnetään lisää perustukioikeuksia, mistä säädetään asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdassa.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen epätietoisuus johtuu erityisesti siitä, että kyseisen asetuksen 24 artiklan 1 kohdassa, jonka mukaan ”viljelijälle – – myönnetään tukioikeuksia”, ilmaistaan tukioikeuksien myöntämistä koskevan oikeuden peruste selvemmin kuin kyseisen asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa.
- 27 Tältä osin on palautettava mieleen, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkittamisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. tämän osalta tuomio 26.9.2018, Baumgartner, C-513/17, EU:C:2018:772, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 28 Ensinnäkin asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan sanamuodosta on todettava, että indikatiivin preesensin käyttö tietyissä tämän säännöksen kieliversioissa puoltaa kyseisen säännöksen sellaista tulkintaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on käytettävä kansallista varantoaan tai alueellisia varantojaan myöntääkseen tukioikeuksia nuorille viljelijöille ja maataloustoimintansa aloittaville viljelijöille. Tällainen jäsenvaltioille asetettu velvollisuus merkitsee näin ollen oikeutta asianomaisille viljelijöille.
- 29 Lisäksi on huomattava, että ilmaisun ”ensisijaisesti” käyttö asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdassa viittaa tämän 30 artiklan 6 ja 7 kohdan keskinäiseen suhteeseen. On siis niin, että vasta sitten, jos kansallisessa tai alueellisessa varannossa on jäljellä riittävästi varoja sen jälkeen, kun niitä on myönnetty ensisijaisesti nuorille viljelijöille kyseisen 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot ”voivat” osoittaa varat artiklan 7 kohdassa mainitun kaltaisiin toissijaisiin tarkoituksiin.

- 30 Asetuksen 30 artiklan 6 kohdan sanamuodosta siis ilmenee, että tässä säännöksessä säädetään kehiksestä, joka sitoo jäsenvaltioita niiden myöntäessä ensisijaisesti nuorille viljelijöille tukioikeuksia kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista.
- 31 Siltä osin kuin on toiseksi kyse asiayhteydestä, johon kyseinen säännös kuuluu, on otettava huomioon asian kannalta merkitykselliset säännökset, jotka sisältyvät delegoituun asetukseen N:o 639/2014, jolla täydennetään asetuksessa N:o 1307/2013 säädettyä kehystä muun muassa perustukijärjestelmän osalta. Komissio on antanut tämän delegoidun asetuksen erityisesti asetuksen N:o 1307/2013 35 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, jossa kyseinen toimielin valtuutetaan antamaan delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista saatujen tukioikeuksien arvon ja lukumäärän vahvistamista ja laskemista.
- 32 Delegoidun asetuksen N:o 639/2014 johdanto-osan 29 perustelukappaleessa muistutetaan, että asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklassa säädetään pakollisista ja vapaaehtoisista tapauksista, joissa tukioikeuksia myönnetään kansallisesta tai alueellisesta varannosta. Kyseisessä perustelukappaleessa todetaan myös, että delegoidussa asetuksessa on aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat tällä tavoin myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentaa, ja siinä täsmennetään, ettei asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 7 ja 10 kohdan mukaisesti tehtävillä jäsenvaltioiden päätöksillä saa kyseenalaistaa mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa vahvistettua ensisijaisuusjärjestystä.
- 33 Delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdassa säädetään tältä osin, että silloin, kun – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – nuori viljelijä hakee uusia tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hänellä jo on hallinnassaan tukioikeuksia, ”hänelle on annettava hänellä – – hallinnassaan olevien – – tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan – – tukioikeuksia, lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia”.
- 34 Tästä seuraa, että kun nuorella viljelijällä jo on hallinnassaan tukioikeuksia, asianomaisen jäsenvaltion on asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan mukaan myönnettävä tälle nuorelle viljelijälle lisätukioikeuksia delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdassa kuvatun menetelmän mukaisesti.
- 35 Viimeksi mainittu säännös ei kuitenkaan sellaisenaan ole peruste tukioikeuden myöntämiselle kansallisesta varannosta, koska delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklalla on ainoastaan tarkoitus panna täytäntöön säännöt, jotka koskevat kansallisesta varannosta tai alueellisista varannoista asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan nojalla saatavien tukioikeuksien lukumäärän vahvistamista ja laskemista.
- 36 On myös huomattava, että tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen asetuksen N:o 1307/2013 24 artiklan nojalla ei sulje pois tällaisten oikeuksien myöntämistä kansallisesta varannosta tämän asetuksen 30 artiklan 6 kohdan perusteella.
- 37 Ainoa edellytys, josta asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdassa säädetään tukioikeuksien ensisijaiseksi myöntämiseksi, on nimittäin se, että henkilö on nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä.
- 38 Delegoidun asetuksen N:o 639/2014 johdanto-osan 32 perustelukappaleessa muistutetaan tältä osin, että ”[asetuksen N:o 1307/2013] 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetään useista mahdollisuuksista, joilla jäsenvaltiot voivat rajoittaa viljelijöille myönnettävien tukioikeuksien lukumäärää”. Näihin rajoituksiin ei kuitenkaan kuulu mahdollisuus sulkea pois se, että kansallisesta varannosta myönnetään lisätukioikeuksia näiden oikeuksien ensimmäisen myöntämisen jälkeen.

- 39 Tästä seuraa, ettei asetuksesta N:o 1307/2013 eikä myöskään delegoidusta asetuksesta N:o 639/2014 ilmene, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut sulkea pois se, että tukioikeuksia myönnetään kansallisesta varannosta ensin mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdan nojalla sen jälkeen, kun tällaisia oikeuksia on myönnetty ensimmäisen kerran kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla.
- 40 Asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohtaa, luettuna yhdessä delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdan kanssa, on näin ollen tulkittava siten, että nuorella viljelijällä, jolla jo on hallinnassaan oleviin tukikelpoisiin hehtaareihin liittyviä tukioikeuksia ja joka hakee lisätukioikeuksia kansallisesta varannosta, on oikeus saada lisää perustukioikeuksia se määrä, joka vastaa ”hänellä – – hallinnassaan olevien – – tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan – – tukioikeuksia, lukumäärää”.
- 41 Tällainen tulkinta vastaa kolmanneksi asetuksen N:o 1307/2013 johdanto-osan 24 perustelukappaleessa mainittua unionin lainsäätäjän tavoitetta, jonka mukaan ”kansallisia tai alueellisia varantoja olisi ensisijaisesti käytettävä nuorten viljelijöiden ja maataloustoimintansa aloittavien viljelijöiden järjestelmään osallistumisen helpottamiseksi, ja niiden käyttö olisi sallittava eräiden muiden erityistilanteiden huomioon ottamiseksi”.
- 42 Neljänneksi on palautettava mieleen, että perustukijärjestelmän ensimmäisen täytäntöönpanovuoden jälkeisinä hakuvuosina tukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta edellyttää sitä, että kansallisessa varannossa on käytettävissä varoja. Asetuksen N:o 1307/2013 31 artiklan 1 kohdan g alakohdassa nimittäin jätetään jäsenvaltioiden harkintaan mahdollisuus täydentää kansallista varantoa tämän asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.
- 43 Jos kansallisessa varannossa käytettävissä olevat varat eivät riitä täyttämään nuorten kotimaisten viljelijöiden kaikkia oikeuksia, tukioikeudet on myönnettävä tavalla, jolla varmistetaan asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan perusteella oikeuksiin oikeutettujen viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen tämän asetuksen 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- 44 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohtaa, luettuna yhdessä delegoidun asetuksen N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä tämän asetuksen 50 artiklan 2 kohdan kanssa, tarkoitettuna nuorella viljelijällä, joka jo on saanut ensimmäisen kerran kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla tukioikeuksia hakemuksensa ajankohtana ilmoittamiaan tukikelpoisia hehtaareja vastaavan lukumäärän, on oikeus saada myöhemmin kansallisesta varannosta lisätukioikeuksia, jotka vastaavat hänen hallinnassaan nyttemmin olevien tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan tukioikeuksia, lisämäärää. Tämän oikeuden edellytyksenä on, että kansallisessa varannossa tai alueellisissa varannoissa on käytettävissä riittävästi varoja. Jos näin ei ole, tukioikeudet on myönnettävä tavalla, jolla varmistetaan asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan perusteella oikeuksiin oikeutettujen viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

Oikeudenkäyntikulut

- 45 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11.3.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 28 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä tämän asetuksen 50 artiklan 2 kohdan kanssa, tarkoitetulla nuorella viljelijällä, joka jo on saanut ensimmäisen kerran kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla tukioikeuksia hakemuksensa ajankohtana ilmoittamiaan tukikelpoisia hehtaareja vastaavan lukumäärän, on oikeus saada myöhemmin kansallisesta varannosta lisätukioikeuksia, jotka vastaavat hänen hallinnassaan nyttemmin olevien tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan tukioikeuksia, lisämäärää. Tämän oikeuden edellytyksenä on, että kansallisessa varannossa tai alueellisissa varannoissa on käytettävissä riittävästi varoja. Jos näin ei ole, tukioikeudet on myönnettävä tavalla, jolla varmistetaan asetuksen N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan perusteella oikeuksiin oikeutettujen viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

Allekirjoitukset